

ਚੁਨਾਡ ਗ੍ਰਾਂ ਸੁਨਦਰੀ ਦਾ

□ ਡਾਂ. ਸਤਧਾਲ ਸ਼੍ਰੀਵਤਸ

ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੂਰ੍ਣ ਤੇਜਸਕੀ ਭਗਵਾਨ् ਸੂਰ੍ਯ ਨੇ ਜਿਸਲੈ ਸੰਭਾਂ ਬੇਲਲੈ ਅਪਨਿਧੇਂ ਤੇਜ਼ ਕਿਰਣਾਂ ਗੀ ਸਮੇਟਦੇ ਹੋਈ ਧਾਰੇਂ ਤੱਥ ਪੁਜਿਥੈ ਛਘ-ਛਪੂਨੀ ਖੇਢਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਮਪੁਰ ਗ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸਾ ਗਭਰੂ ਤੇ ਕਿਸਾ ਅਧਕਡੇ ਤੇ ਸ਼ਾਨੇ-ਬਜੁਗ ਅਪਨੀ ਰੋਜਾਨਾ ਆਦਤ ਦੇ ਮਤਾਬਕ ਗ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬਡੇ ਤਲਾਡ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰ ਬੋਹੜੀ, ਅਸ਼ੰਕੇ, ਬਡੇ ਤੇ ਫਲਲੋਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਣੇ ਦੀ ਸਾਂਝੀ-ਠੰਡੀ ਛਾਮਾਂ ਹੇਠ ਆਇਥੈ ਅਪਨਿਧੇਂ-ਅਪਨਿਧੇਂ ਚੌਕਡਿਧੇਂ ਚ ਬੰਡੋਇਥੈ ਬੌਂਹਦੇ ਨ। ਕਿਸਾ ਚੌਕਡਿਧਾਂ ਤਾਥੋਂ ਦਿਵੇਂ ਸੀਪ, ਤੁਰਕ ਤੇ ਭਾਬੋ ਬਗੈਰਾ ਖੇਡੋਂ ਚ ਰੁਜ਼ੀ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨ ਤੇ ਕਿਸਾ ਗਘ-ਸਾਪ ਲਾਨੇ ਦਾ ਗੈ ਮਜ਼ਾ ਲੈਨ ਲਗੀ ਪੇਂਦਿਆਂ ਨ। ਦੂਏ ਪਾਸੈ ਕਿਸਾ ਅਧਕਡੇ ਤੇ ਬਜੁਗ ਬਾਰੀ-ਬਾਰੀ ਗੁਡਗੁਡੇ ਦੇ ਕਥਾ ਲਾਈ-ਲਾਈ ਕਦੰਦੇ ਹਾਸ਼ਸੇ ਮਖੌਲ ਤੇ ਇਕ ਦੂਪ ਗੀ ਚਾਂਘਿਆਂ ਲਾਨੇ ਚ ਤੇ ਕਦੰਦੇ-ਕਦੰਦੇ ਗਭੀਰ ਗਲਲੋਂ ਚ ਰੁਜ਼ਨ ਲਗੀ ਪੌਂਦੇ ਨ। ਤੰਦਿਧੇਂ ਗਭੀਰ ਗਲਲੋਂ ਚ ਜਮਾਨੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਕਨੈ ਬਦਲਦੀ ਰਫਤਾਰਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਫ਼ੀ ਸਭਤਾ ਤੇ ਸੰਸਕ੃ਤਿ ਤੱਥ ਹੋਨੇ ਆਹਲੇ ਸਮਭਾਵਿਤ ਖਤਰੋਂ ਦੀ ਚਿੰਨਤਾ ਬੀ ਹੀ। ਪਰ, ਤੁਥੀਂ ਗੈ ਇਕ ਪਾਸੈ ਬੈਠੀ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਨਸੇ ਚ ਚੂਰ ਗਭਰੂਏ ਦੀ ਇਕ ਟੀਲੀ ਹੋਨੇ ਆਹਲਿਧੇਂ ਨਮਿਧੇਂ ਤਬੀਲਿਧੇਂ ਗੀ ਬਰਦਾਨ ਸਮਝਿਥੈ ਉਸੈ ਸੰਦਰਭ ਚ ਗਲਲ ਕਰਾ ਕਰਦੀ ਹੀ। ਸਵੈ ਗਭਰੂ ਬਾਰੀ-ਬਾਰੀ ਨਮਿਧੇਂ ਤਬੀਲਿਧੇਂ ਬਾਰੇ ਚ ਅਪਨੇ-ਅਪਨੇ ਫੰਗ ਕਨੈ ਬਾਣ ਬਾਜਿਆਂ ਕਰਾ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਇਨੈ ਚ ਉਤਾਵਲੇ ਸਭਾਡ ਆਹਲੇ ਨਾਨਕੂ ਨੇ ਇਕ ਨਮਾਂ ਸ਼ੋਹਸਾ ਛੋਡ੍ਹੇ ਹੋਈ ਆਖਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ-- “ਅਜ਼-ਕਲ ਕੋਈ ਦਿਨ ਖਾਲਲੀ ਨੇਈ ਜੰਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੁਨਿਆਂ ਭਰ ਦੇ ਕੁਸੈ ਨਾਂ ਕੁਸੈ ਸ਼ੈਹਰੇ ਚ ਸੁਨਦਰੀ ਚੁਨਾਡ ਦੇ ਅਧੋਜਨ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨੇਈ ਸੁਨੋਚਦੀ ਹੋਏ। ਕਿਆ ਟੀ.ਵੀ. ਤੇ ਕਿਆ ਅਖਬਾਰਾਂ ਸਥ ਜਗਹ ਇਨ੍ਹੋਂ ਚੁਨਾਏਂ ਦਿਵਾਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਗੈ ਛਾਈ ਦਿਵਾਂ ਹੋਂਦਿਆਂ ਨ। ਕੁਤੈ ਨਗਰ ਸੁਨਦਰੀ ਦੇ ਚੁਨਾਡ ਹੋਆ ਕਰਦੇ ਨ ਕੁਤੈ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸੁਨਦਰੀ ਚੁਨੋਆ ਕਰਦੀ ਏ ਤੇ ਕੁਤੈ ਦਿਲਲੀ ਜਾ ਮੁੰਬਈ ਸੁਨਦਰੀ ਤੇ ਕੁਤੈ ਚਾਈਨਾ ਬਗੈਰਾ ਦੇਸੈਂ ਦਿਵੇਂ ਸੁਨਦਰਿਧੇਂ ਦੇ ਚੁਨੇ ਦਿਵਾਂ ਤਾਧਿਆਂ ਹੋਆ ਕਰਦਿਆਂ ਨ ਤੇ ਕੁਸੈ ਬਡੂ ਸ਼ੈਹਰ ਚ ਚੁਨੇ ਦਾ ਸੱਸਾਰ ਬਾਪੀ ਆਧੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਦਾ ਏ। ਕੋਈ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਖਾਲਲੀ ਨੇਈ ਤੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਅਖਬਾਰ ਐਸੀ ਹੋਗ ਜਿਸ ਬਿਚ ਇਨ੍ਹੋਂ ਚੁਨਾਏਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨੇਈ ਛਾਪੀ ਦੀ ਹੋਗ। ਫ਼ੀ ਕੁਸੈ ਦਿਨ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲਦੀ ਏ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੁਨਦਰੀ ਦੇ ਚੁਨਾਡ ਆਸਤੇ ਧੂਰੋਪ ਦੇ ਕੁਸੈ ਸ਼ੈਹਰੈ ਚ ਕੇਇਧੇਂ ਦੇਸੇਂ ਥਮਾਂ ਸੁਨਦਰਿਆਂ ਕਿਟਿਠਿਆਂ ਹੋਈਥੈ ਅਪਨੀ ਅਰਧਨਗਨ ਅਵਸਥਾ ਚ ਪਕਿੰਬਦਲ ਹੋਈਥੈ ਬਡੇ ਉਤਾਵਲੇਪਨ ਕਨੈ ਅਪਨੀ-ਅਪਨੀ ਬਾਰੀ ਦੀ ਇਨਜਾਰ ਚ ਨ ਜੇ ਕੁਸਲੈ ਚੁਨਾਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬਨਥਕ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੱਥ ਰਸਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਪਰਖ-ਪਡਤਾਲ ਤੇ ਨਾਪ-ਤੋਲ ਕਰੈ ਜੇਕਰ ਭਾਗ ਸਾਥ ਦੇਏ ਤਾਂ ਓਹ ਵਿਸ਼ਵ ਸੁਨਦਰੀ ਚੁਨੋਈ ਸਕਨੇ ਚ ਕਾਮਯਾਵ ਹੋਏ।”

ਕਿਸਾ ਬੈਖੈ ਥਮਾਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸੈ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿਲ੍ਲੀ ਤੇ ਫਿਲਮ-ਨਗਰੀ ਮੁੰਬਈ, ਚੇਨਈ, ਹੈਂਦਰਾਬਾਦ, ਬੰਗਲੌਰ, ਚੱਣਡੀਗੜ੍ਹ ਤੇ ਕਲਕਤਾ ਬਗੈਰਾ ਬਡੂ ਸ਼ੈਹਰੋਂ ਚ ਇਨ੍ਹੋਂ ਚੁਨਾਏਂ ਦਾ ਨੇਹਾ ਦੌਰ ਹੋਆ ਐ ਜਿਸਦੀ ਭਾਡ ਅਮ੃ਤਸਰ, ਜਲਨਥਰ ਤੇ ਜਸ੍ਮੂ ਜਨੇਹ ਦ੍ਰਾਏ ਦਰੰਗੇ ਦੇ ਸ਼ੈਹਰੋਂ ਚ ਬੀ ਪੁਜੀ ਗੇਈ ਐ। ਬਡੀ ਚੰਗੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਆਹਲੀ ਗਲਲ ਏਹ ਜੇ ਸਾਫ਼ੀ ਰਿਧਾਸਤੀ ਚ ਬੀ ਏਹ ਨਮਾਂ ‘ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟ੍ਰੀ’ ਰਵਾਜ ਪੁਜੀ ਗੇਆ ਐ। ਇਸਦੇ ਮਾਧਿਮ ਕਨੈ ਸੁਨਦਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਦਸਥ ਸ਼ੈਹਰੋਂ ਤਕ ਗੈ ਸੀਮਤ ਨ ਇਸ ਲੇਈ ਹਲਲੈਂ ਅਸ ਗ੍ਰਾਈ ਤੇ ਟੀ.ਵੀ. ਦੇ ਪਦੋਂ ਤੱਥਪਰ ਇਸ ਪਾਸੈ ਝੁਰਕੀ-ਝੁਰਕੀ ਦਿਕਿਖਾਈ ਲਿਮਿਥਾਂ ਸੂਕਾਂ ਸੁਫ਼ੀ-ਸੁਫ਼ੀ ਅਪਨੇ ਖਾਗੋਂ ਗੀ ਕੋਸਦੇ ਰੈਹਨੇ ਆਂ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲਾ ਪੁਚ਼ਨੇਆਂ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇਕਰ ਸਾਫ਼ਿਯੋਂ ਕੁਡਿਹਿਆਂ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਲੈਪਾ ਬੀ ਏਹ ਤੇ ਨਾਜ-ਨਖਰਾ ਬੀ ਤੇ ਫਹੀ ਤ ਨੇਂ ਬਚਾਰਿਧਿਆਂ ਗੀ ਸੁਨਦਰੀ ਚੁਨਾਡ ਆਸਤੈ ਕਾਬਲ ਕੀ ਨੇਈ ਸਮਝੋਆ ਜਂਦਾ? ਕਿਆ ਇਸ੍ਸੈ ਲੇਈ ਜੇ ਏਹ ਬਚਾਰਿਧਿਆਂ ਗ੍ਰਾਏਂ ਚ ਰੋਹਿਦਿਧਿਆਂ ਨ ? ਤਾਂ ਫਹੀ ਸਮਝੋ ਜੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਚ ਰੋਹਨਾ ਗੈ ਗੁਨਾਹ ਐ। ਓਹ ਬਚਾਰਿਧਿਆਂ ਜਰੂਰ ਗੈ ਅਪਨੇ ਛਲੈਪੇ ਪਰ ਅਤਥਰੂੰ ਬਗਾਦਿਧਿਆਂ ਹੋਨਿਧਿਆਂ ਨ। ਏਹ ਸੋਚਨੇ ਆਹਲੀ ਗਲਲ ਏ।— ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਦੇਸੈ ਦੇ ਵਿਜ਼ਾਨਿਧਿਆਂ ਖੋਜੋਂ ਥਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਪਲਿਖਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਪਰ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰੈਦ੍ਯੋਗਕੀ ਤੇ ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਦੇ ਰਹਸ਼ਿਆਂ ਗੀ ਜਾਨਨੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ ਅਨੁਸਨ੍ਧਾਨ ਕਹਿਏ ਦੁਨਿਆ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕੋਂ ਗੀ ਅਪਨੀ ਬੁਢੀ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਦਸ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਏ ਤਾਂ ਕਿਆ ਸੁਨਦਰੀ ਚੁਨਾਏਂ ਚ ਹਿਸਸਾ ਲੇਇਧਿਆਂ ਤੇ ਮਕਾਬਲਾ ਕਹਿਏ ਸਾਫ਼ਿਧਿਆਂ ਕੁਡਿਹਿਆਂ ਬੀ ਦ੍ਰਾਏ ਦੇਸੈਂ ਦਿਧਿਆਂ ਸੁਨਦਰਿਧਿਆਂ ਗੀ ਰੁਹਾਈਧਿਆਂ ਵਿਖਵਸੁਨਦਰਿਧਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਧਾਰਣ ਨੇਈ ਕਰਾ ਕਰਦਿਧਿਆਂ ਨ? ਸੁਭਿਤਾ ਸੇਨ ਤੇ ਲਾਰਾ ਦਤਾ ਬਗੈਰਾ ਨੇ ਏਹ ਸਮਮਾਨ ਕੈਈ ਬੈਰੈ ਪੈਹਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕਰੀ ਲੇ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਖੇਤਰ ਚ ਮਕਾਬਲਾ ਕਰਨੇ ਆਹਲਿਧਿਆਂ ਸਿਰਫ ਬਡੂ ਸ਼ੈਹਰੋਂ ਦਿਧਿਆਂ ਸੁਨਦਰਿਧਿਆਂ ਗੈ ਗਿਨਤਰੀ ਚ ਆਵਾ ਕਰਦਿਧਿਆਂ ਨ। ਸਾਫ਼ੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਦਿਧਿਆਂ ਸੁਨਦਰ ਕੁਡਿਹਿਆਂ ਟੀ.ਵੀ ਤੱਥਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦਿਕਖੀ-ਦਿਕਖੀ ਸ਼ਵਾਏ ਸੂਕਾਂ ਸੁਫ਼ੂਨੇ ਤੇ ਮਨੈ ਚ ਕੁਡਨੇ ਦੇ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗੀ ਏਹ ਲਾਹਮਾ ਦੇਨੇ ਦੇ ਜੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਸੋਂ ਗੀ ਜਨਮ ਦੇਨੇ ਆਸਤੈ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਏਹ ਪਰਾਨੇ ਦਕਿਧਾਨੂਸੀ ਰਵਾਜ਼ੀਂ ਆਹਲੋਂ ਗ੍ਰਾਂ ਗੈ ਰੇਹੀ ਗੇਦੇ ਹੋਏ ?”

ਨਾਨਕੂ ਅਜ਼ਾ ਦੇ ਜਮਾਨੇ ਚ ਸੁਨਦਰੀ ਚੁਨਾਏਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਸਾਂਗਿਕਤਾ ਗੀ ਸਿਦਧ ਕਰਨੇ ਆਸਤੈ ਅਪਨਿਧਿਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਈ-ਦੇਈ ਬਸ ਬੀ ਨੇਈ ਹਾ ਕਰਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਜੇ ਉਤਥੀਂ ਬੈਠੇ ਦੇ ਤੱਥਸਦੇ ਕਿਸਾ ਕਾਹਲੇ ਸਭਾਡ ਆਹਲੇ ਸਾਥੀ ਬਾਹ-ਬਾਹ ਕਹਿਏ ਤਛਲਨ ਲਗੀ ਪੈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹੋਂ ਚ ਤੁਂਦੇ ਚਾ ਸੈਂਤੂ ਝਣ੍ਹ ਬੋਲਲੀ ਪੈਆ—“ਨਾਨਕੂ, ਤੂ ਦੌਂ ਸਾਲੋਂ ਥਮਾਂ ਦਿਲ੍ਲੀ ਚ ਰੋਹਦੇ ਹੋਈ ਦੁਨਿਧਿਆਂ ਭਰ ਚ ਸੁਨਦਰਿਧਿਆਂ ਦੇ ਚੁਨਾਏਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ ਤਫਸੀਲ ਕਨੈ ਜਾਨਕਾਰੀ ਅਸੋਂ ਗੀ ਦੇਇਧਿਆਂ ਸਾਫ਼ਿਧਿਆਂ ਤੇ ਅਕਖੀਂ ਗੈ ਖੋਲ੍ਹਲੀ ਦਿੱਤਿਧਿਆਂ ਨ। ਅਸੋਂ ਗ੍ਰਾਇਧਿਆਂ ਗੀ ਦੁਨਿਧਿਆਂ ਚ ਔਨੇ ਆਹਲਿਧਿਆਂ ਤਬੀਲਿਧਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ ਕਖ ਬੀ ਪਤਾ ਨੇਈ। ਭਾਵੋ, ਭਾਏਂ ਸਾਫ਼ੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਚ ਬੀ ਅਜ਼ਜਕਲ ਕੇਇਧਿਆਂ ਲੋਕੋਂ ਅਪਨੇ ਘੰਠੋਂ ਚ ਟੀ.ਵੀ. ਲੁਆਈ ਲੇਦੇ ਨ, ਪਰ ਅਸ ਸੁਨਦਰੀ ਚੁਨਾਏਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ ਕਦੈਂ-ਕਦੈਂ ਆਈ ਦਿਧਿਆਂ ਖਬਰੋਂ ਗੀ ਤਮਾਸਾ ਜਨ ਗੈ ਸਮਝਿਧਿਆਂ ਟਾਲੀ-ਟੂਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਪਰ ਅਜ ਭਾਡ ਨਾਨਕੂ, ਨੇ ਜੋਹਡੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਏ ਤੱਥਸਦੇ ਤੇ ਸਾਫ਼ਿਧਿਆਂ ਅਕਖੀਂ ਗੈ ਖੁਲ੍ਲੀ ਗੇਇਧਿਆਂ ਨ। “ਅਚਛਾ ਨਾਨਕੂ ਤੂ ਗੈ ਦਸ ਜੇਕਰ ਅਸ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਬੀ ‘ਗ੍ਰਾਂ ਸੁਨਦਰੀ’ ਦੇ ਚੁਨਾਡ ਦਾ ਅਧੋਜਨ ਕਰਚੈ ਤੀ ਭਲਾ ਅਸ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਈ ਸਕਨੇਆਂ ਜਾਂ ਨੇਈ ?”

ਸੈਂਤੂ ਦਾ ਸੁਆਲ ਸੁਨਦੇ ਗੈ ਨਾਨਕੂ ਨੇ ਝਾਟ ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਈ ਆਖਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ— “ਭਾਓੋ ਜਿਥੈ ਚਾਹ ਤਥੈ ਰਾਹ। ਜੇਕਰ ਅਸ ਗਢ੍ਹਰੂ ਪਕੇ ਇਰਾਦੇ ਕਨੈ ਤਹਮ ਕਰਚੈ ਤਾਂ ਅਸ “ਗ੍ਰਾਂ ਸੁਨਦਰੀ” ਚੁਨਾਡ ਦਾ ਅਧੋਜਨ ਕਰਨੇ ਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਈ ਸਕਨੇਆਂ। ਇਸ ਚਟਾਕੇਦਾਰ ਤੇ ਰੰਗੀਲੇ ਕਾਰਥਕ੍ਰਮ ਦਾ ਸਥੈ 6/ਸ਼ੀਰਤਾ : ਜੂਨ-ਯੂਲਾਈ 2014

ਗ੍ਰਾਂ ਆਹਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਡਣ। ਐਸੀ ਮਿਗੀ ਪਕਕੀ ਮੇਦ ਏ। ਹਾਂ, ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕੇਇਧੋਂ ਚਾਲਲੀ ਸਨੌਂ ਤੇ ਪਰਾਨੀ ਲਕੀਰਾ ਪਰ ਚਲਨੇ ਆਹਲੇ ਬੁਝੋਂ ਪਰ ਮਿਗੀ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਕਕ ਏ ਜੇ ਓਹ ਇਸ ਅਧੋਜਨ ਆਸ਼ੱਟੀ ਕਦੰ ਬੀ ਅਪਨੀ ਸੈਹਮਤੀ ਨੇਈ ਦੇਨ ਲਗੇ। ਪਰ ਅਸੋਂ ਗੀ ਚਾਹਿਦਾ ਜੇ ਇਸ ਅਧੋਜਨ ਗੀ ਹਰ ਹਾਲਤੀ ਚ ਕਾਮਯਾਵ ਬਨਾਵੈ। ਜੇ ਤੁਸ ਮੈਰੈ ਕਨੈ ਸੈਹਮਤ ਓ ਤਾਂ ਦਸ਼ਸੋ ਜੇ ਅਸ ਕਿਧਾਂ ਤੇ ਕਦੂੰ ਇਸ ਨਮੋਂ ਰਵਾਜ ਦਾ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਅਧੋਜਨ ਕਰਚੈ?"

ਨਾਨਕੂ ਦੀ ਗਲਲ ਸੁਨਿਧੈ ਚਨਦਰਾਮ ਝੜ੍ਹ ਬੋਲਲੀ ਪੇਆ—“ਨਾਨਕੂ, ਅੰਤੇ ਗਲਲ ਕਰਨਾ ਕੋਰੀ, ਭਾਏਂ ਕੋਈ ਕੈਰੇ ਮੇਰੇ ਪਰ ਰੋਹ। ਪੈਹਲੇ ਦਸ਼ਾਂ ਬਿਲਿਲਿਧੈਂ ਦੇ ਗਲਲ ਧੰਟੀ ਕੁਨੰ ਬਨਾਂਗ? ਇਸ ਕਟੂਰਪੈਥਿਧੈਂ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਨਮੋਂ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਇਸ ਬੇਸ਼ਰ੍ਮ ਜਨੇਹ ਤਮਾਸੇਂ ਦਾ ਅਧੋਜਨ ਕਰਨੇ ਥਮਾਂ ਪੈਹਲੈਂ ਸੌ ਬਾਰੀ ਸੋਚੀ ਲੈਓਂ ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚ ਗਲਲੈਂ-ਗਲਲੈਂ ਚ ਸਥਾਨੇ ਬਜੁੰਗ ਦੇ ਕਨੈਂ ਬਿਚੈਂ ਬੀ ਕਡਿਫੀ ਲੈਨਾ ਚਾਹਿਦਾ। ਭਾਈ ਸਾਹਬ, ਸਕੀਮਾਂ ਸਥਾਨੇ ਸਕਦੇ ਨ, ਪਰ ਤਾਂਨੈਂ ਗੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਰੂਪ ਦੇਨਾ ਇਨਾ ਸਖਲਲਾ ਨੇਈ ਹੋਂਦਾ। ਅਸਲ ਚ ਹਰ ਕਮਮ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਪਕਖ ਦੇ ਬਾਰੈ ਚ ਸੋਚਨੇ ਪਰ ਗੈ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਏ ਜੇ ਸੱਤੋਂ-ਬੀਹੋਂ ਸੌ ਕਿਧਾਂ ਹੋਂਦਾ ਏ? ਏਹ ਕਮਮ ਇਨਾ ਸਖਲਲਾ ਨੇਈ ਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਅਸ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੱਚਾ ਕੈਰੇ ਕਰਨੇ ਆਂ। ਨਾਨਕੂ ਕਰਦਾ ਲੰਦਨ, ਅਮਰੀਕਾ, ਦਿਲਲੀ, ਸੁੰਬਈ, ਬਾਗੈਰਾ ਸ਼ੈਹਰੋਂ ਤੇ ਥਾਹ੍ਰੋਂ ਦਿਯਾਂ ਗਲਲਾਂ। ਉਥਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਮਿਧੈਂ ਤਬੀਲਿਧੈਂ ਕਨੈਂ ਅਪਨੇ ਬਚਾਰੇਂ ਗੀ ਬੀ ਤੇ ਰੀਤਿ-ਰਵਾਜਿੰਗ ਗੀ ਬੀ ਬਦਲੀ ਲੈਂਦੇ ਨ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਆਸ਼ੱਟੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚ ਸੋਚਨਾ ਬੀ ਸਖਲਲਾ-ਨੇਈ ਏ ਕੀ ਜੇ ਅਸ ਗ੍ਰਾਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਨੈਂ ਹਲਲੈਂ ਬੱਡੇ ਗੈ ਪਿਛੇਂ ਆਂ। ਸ਼ੈਹਰੇ ਚ ਇਕ ਤੇ ਮਤੇ ਲੋਕ ਪਢੇ-ਲਿਖੇ ਦੇ ਹੋਂਦੇ ਨ ਤੇ ਦੂਆਂ ਤੰਦੀ ਸੋਚ ਬੀ ਜਮਾਨੇ ਵੀ ਬਦਲਦੀ ਬਹਾਡ ਦੇ ਮਤਾਬਕ ਹੋਂਦੀ ਏ। ਏਹ ਗਲਲ ਨੇਈ ਏ ਜੇ ਤੰਦੈ ਚ ਪਰਾਨੇ ਬਚਾਰੇਂ ਦੇ ਲੋਕ ਨੇਈ ਹੋਂਦੇ ਨ, ਪਰ ਕੀ ਜੇ ਤੰਦੀ ਗਿਨਤਾਰੀ ਘੜ੍ਹ ਹੋਂਦੀ ਏ ਇਸ ਲੇਈ ਓਹ ਖੀਰ ਚ ਮਜਾਰਟੀ ਕਨੈਂ ਸਮਝੋਤਾ ਕਰੀ ਲੈਂਦੇ ਨ। ਪਰ ਇਥੱਥੋਂ ਤੇ ਬੱਡੇ ਕਟੂਰਪੈਥੀ ਲੋਕ ਬਸਦੇ ਨ। ਤੰਦੈ ਕਨੈਂ ਨਾਂ ਕੋਈ ਬੈਂਹਸ ਕਹੀ ਸਕਦਾ ਏ ਤੇ ਨਾਂ ਗੈ ਤੰਨੋਂਗੀ ਅਪਨੇ ਅਡਿਲ ਰਵੇਇਧੇ ਕੋਲਾ ਟਸ ਤੇ ਮਸ ਕਹੀ ਸਕਦਾ ਏ। ਇਸ ਬਾਸਤੈ ਛੋਡੋ ਇਥੈ ਨੇਹ ਕਾਰਧਕਮੋਂ ਦੇ ਅਧੋਜਨ ਦਾ ਝਗਦਾ ਤੇ ਕਹੋ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਵੀ ਤਰਕਕੀ-ਬਾਢੇ ਆਸਤੈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਮਮ।

ਚਨਦਰਾਮੈਂ ਵੀ ਦਲੀਲੈਂ ਭਰੋਚੀ ਰਾਡ ਸੁਨਿਧੈ ਤੁਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਆ ਹਰਿਚਨਦ ਬੋਲਲੇਆ—“ਹਾਂ, ਚਨਦਰਾਮ ਤੂਂ ਠੀਕ ਆਕਖਾ ਕਰਨਾਂ ਏ। ਸਾਡੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਚ ਅਜੋਂ ਨਮੋਂ ਜਮਾਨੇ ਵੀ ਬਹਾਡ ਨੇ ਅਪਨਾ ਇਨਾ ਅਸਰ ਨੇਈ ਏ ਕੀਤੇ ਦਾ। ਇਥੱਥੋਂ ਅਜੋਂ ਬੀ ਲੋਕੋਂ ਦਾ ਅਪਨਿਧੈਂ ਪਰਾਨਿਧੈਂ ਪਾਂਪੋਂ ਕਨੈਂ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਰਸਮੋਂ ਕਨੈਂ ਤੰਏ ਨੇਹਾ ਲਗਾਡ ਤੇ ਆਸਥਾ ਏ। ਦਿਕਖੇਆ ਜਾ ਤਾਂ ਅਪਨੀ ਸੰਸਕ੍ਰਤ ਤੇ ਸਭਧਤਾ ਦੇ ਸ਼ੇਈ ਮੈਹਨੇ ਚ ਅਸ ਗੈ ਰਖੋਆਲੇ ਆਂ। ਅਸੋਂ ਗੈ ਅਜੋਂ ਬੀ ਇੰਦੀ ਸਾਂਭ-ਸਮਾਲ ਕੀਤੀ ਵੀ ਏ। ਸੁੰਬਈ, ਦਿਲਲੀ ਬਾਗੈਰਾ ਗੈ ਨੇਈ ਹੂਨ ਤੇ ਸਾਡੇ ਜਮਮ੍ਹੂ ਗੀ ਬੀ ਬਦੇਸ਼ੀ ਸਭਧਤਾ ਨੇ ਅਪਨੇ ਕਬਜੈ ਚ ਚੰਗੀ ਚਾਲਲੀ ਲੇਈ ਲੇਦਾ ਏ। ਅਸੋਂਗੀ ਇਸ ਗਲਲਾ ਦਾ ਫ਼ਖਰ ਏ ਜੇ ਸਾਡੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਚ ਬੀ ਬੇਸ਼ਕਕ ਕਿਸ਼ ਪਰਸੈਂਟ ਬਦੇਸ਼ੀ ਸਭਧਤਾ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਨ ਅਪਨਾ ਅਸਰ ਕਰਨ ਲਗੀ ਪੇਦਾ ਏ, ਪਰ ਅਜੋਂ ਬੀ ਬਡਾ ਬਚਾਡ ਏ। ਇਸ ਲੇਈ ਭਾਵੋ, ਛੋਡੋ ਇਥੈ ਨੇਹ ਬਾਹ-ਜ਼ਹਾਤ ਕਾਰਧਕਮੋਂ ਦੇ ਅਧੋਜਨੋਂ ਦਾ ਖਾਲ ਤੇ ਸੋਚੋ ਗ੍ਰਾਂ ਦੇ ਨੇਕੋਂ ਮਸਲੋਂ ਦੇ ਹਲਲ ਤੁਪਨੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ।”

“ਇਕ ਗਲਲ ਹੋਰ ਏਹ ਜੇ ਤੁਸ ਘਰ ਬੇਠੇ ਦੇ ਗੈ ਖਾਲੀ ਪਲਾਡ ਪਕਾਈ ਜਾ ਕਰਦੇ ਓ, ਜੇਕਰ ਖੁਦਾ ਨਾ-ਖਾਸਤਾ ਤੁਸ ਇਸ ਕਾਰਧਕਮ ਦਾ ਅਧੋਜਨ ਕਰਨੇ ਵੀ ਤਥਾਰੀ ਬੀ ਕਰੀ ਲੈਓਂ ਤਾਂ ਬੀ ਮਿਗੀ

ਨੈਹ ਮੇਦ ਜੋ ਤੁਵੇ ਸਾਡੇ ਪਰ ਚੰਗੇ ਤੇ ਤਚੇ ਘਰੋਂ ਦਿਯਾਂ ਸ਼ੈਲ ਕੁਡਿਆਂ “ਸੁੰਦਰੀ ਚੁਨਾਡ” ਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਨੈ ਆਸਟੈ ਆਗੈਂ ਔਡਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਫਹੀ ਤੁਂਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੁਭੇਂਗੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚ ਅਪਨੀ ਸ਼੍ਰੀਕ੃ਤਿ ਬੀ ਦੇਣ।”

ਹਰਿਚੰਦੇ ਦੀ ਗਲਲਾ ਗੀ ਖਿਨ੍ਹੂ ਆਹਲਾ ਲੇਖਾ ਪਡ਼ਿਥਿਐ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਸੁਫ਼ਨੇ ਆਹਲਾ ਲੇਖਾ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮੂ ਤਮਸਿਧੈ ਆਖਨ ਲਗਾ—“ਅਸ ਬੀ ਦਿਕਖੀ ਲੈਗੇ ਕੁਨ੍ਹ ਜੁਰਤ ਕਰਦਾ ਏ ਸਾਡੇ ਕਾਰਧਕਮੇਂ ਚ ਬਿਧਨ ਪਾਨੇ ਦੀ। ਲਤਾਂ ਤ੍ਰੋਡੀ ਦੇਗੇ ਤਸਦਿਧਾਂ। ਰੇਹੀ ਗਲਲ ਸੁੰਦਰ ਕੁਡਿਆਂ ਗੀ ਚੁਨਾਡ ਦੇ ਸਟੇਜ ਤੱਥ ਲੋਈ ਔਨੈ ਦੀ, ਸੋ ਅਸੇਂਗੀ ਆਂਦਾ ਏ ਓਹ ਤਰੀਕਾ ਬੀ। ਅਸ ਬਨਾਗੇ ਪੈਹਲੇਂ ਸ਼ੈਲ-ਸਨਾਕਡੀ ਕੁਡਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਫਹੀ ਕੁਸੈ ਐਤਵਾਰ ਆਹਲੇ ਦਿਨ ਕੁਡਿਆਂ ਦੇ ਦਸੰਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੂਲੈ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਡ ਚ ਇਕ ਸਟੇਜ ਬਨਾਇਥੈ, ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰਾਂ ਤੇ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਨਮਾਯਦੇ ਗੀ ਨਿਯੋਤਾ ਦੇਇਥੈ ਸਵੱਧੇ ਦੇ ਬਾਦ ਸ਼੍ਰੂਲੈ ਚ ਕੁਸੈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਧਕਮੇਂ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਨਾਇਥੈ ਤੇ ਕੁਡਿਆਂ ਗੀ ਸਵਿਧਾਂ ਤੁਭੇਂਗੀ ਸੁਟਟੀ ਰਕਮੇਂ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇਇਥੈ ਚੁਨਾਡ ਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਨੇ ਆਸਟੈ ਮਨਾਈ ਲੈਗੇ।”

ਬ੍ਰਾਹਮੂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਸੁਣਿਥੈ ਤਤਵੀਂ ਬੈਠੇ ਦੇ ਰੋਹਲੂ, ਭੀਮੂ, ਸੁਣੀਸਿਂਹ ਬਗੈਰਾ ਸਾਰੇ “ਬਾਹ ਬਾਹ” ਕਰਦੇ ਹੋਈ ਆਖਨ ਲਗੇ—“ਹਾਂ ਹਾਂ ਜਵਾਨਾਂ, ਕਾਰੇ ਤਾਰੀ ਇਸ ਨਮੈਂ ਕਿਸਮੇਂ ਦੇ ਚੁਨਾਡ ਦੀ। ਅਸ ਥੁਹਾਡੇ ਕਨੈ ਆਂ। ਅਸੇਂਗੀ ਜੇਹੜਾ ਕਮਮ ਬੀ ਸੌਂਪਗੇ, ਅਸ ਪਿਛੋਂ ਨੈਹ ਹਟਗੇ। ਜੇ ਕੁਸੈ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਾਮੈਂ ਚ ਅਡੁਚਨ ਪਾਨੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਸ ਨੁਆਹਡੇ ਹਫ਼ਡ ਬੀ ਭਨੀ ਦੇਗੇ।”

ਗੁਰੂ ਦੀ ਇਸ ਗਿਹਡੁ ਧਮਕੀ ਦੀ ਭਿਨਕ ਜਿਸਲੈ ਕਿਸ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਦੇ ਚਾਚੂ ਕਿਰਪਾਰਾਮ ਭਜੂ ਤੇ ਲਚੜੇ ਬਗੈਰਾ ਦੇ ਕਨੈਂ ਚ ਪੈਈ ਤਾਂ ਓਹ ਚਕਨੇ ਹੋਇਥੈ ਇਕ-ਦੁਏ ਗੀ ਸਾਰਤੀਂ ਕਾਰਾਦੇ ਹੋਈ ਆਖਨ ਲਗੇ—“ਏਹ ਛੋਕਰੁ ਕੇਹ “ਗ੍ਰਾਂ ਸੰਦਰੀ ਚੁਨਾਡ” ਆਕਖੀ-ਆਕਖੀ ਰੈਲਾ ਪਾ ਕਰਦੇ ਨ। ਕੁਤੈ ਸਾਡੇ ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਬੀ ਕੋਈ ਨਮੀਂ ਕੁਕੁੜ੍ਹ ਤੇ ਨੈਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਗੇ ਨ?” ਇਨੈ ਚ ਕਿਰਪਾਰਾਮ ਆਖਨ ਲਗਾ—“ਤੁਸ ਅਪਨਿਧੇਂ ਗਾਂਧੀਂ ਚ ਰੁਝੇ ਦੇ ਹੇ, ਇਸ ਲੋਈ ਤਦਧਰ ਪੂਰਾ ਧਾਨ ਨੈਹ ਹਾ ਦੇਨ ਹੋਏ ਵਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕੀਮਾਂ ਸੁਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾ। ਤੁਸ ਚੁਪ-ਚਕੀਤੇ ਇਤਥੈ ਗੈ ਬੈਠੇ ਰਾਵੀ। ਮੈਂ ਲੈਨਾ ਖਬਰ ਇਨੈ ਕਫ਼ਨੁਏਂ ਦੀ।” ਇਨਾ ਆਕਖਿਥੈ ਕਿਰਪਾਰਾਮ ਨੇ ਅਪਨਾ ਬਾਂਸੀ ਸੋਟ੍ਰਾ ਸਥੇਰੇਆ ਤੇ ਤੌਲਾ-ਤੌਲਾ ਤੁਂਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈ ਪੁੜਾ ਤੇ ਪੁੜੇ ਗੈ ਬਿੰਦ ਛਿਡਕਿਥੈ ਪੁਚਛਨ ਲਗਾ—“ਓਹ ਬੈ ਜਵਾਨੋ, ਕੇਹ ਨਮਾਂ ਸਹਿਸਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾ ਕਰਦੇ ਓਹ ਇਸ ਗ੍ਰਾਂ ਚ? ਭਵਨੁਓ, “ਸੁੰਦਰੀ ਚੁਨਾਡ” ਆਹਲੀ ਕੰਜਰਖੇਡ ਇਸ ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਬੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਗੇਓ? ਮੂਰਖੀਂ ਤੁਸੈਂ ਗੀ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਦੇ ਕਿਜਲੀ ਪਾਨੀ, ਸਿਡ੍ਰਕੇਂ ਰਸਤੇਂ ਤੇ ਬੇਰੁਜਗਾਰੀ ਬਗੈਰਾ ਕੇਈ ਮਸਲੇ ਨਜ਼ਰੀ ਨਿੰ ਆਂਦੇ? ਇਤਵੀਂ ਸੁੰਦਰਿਧੇਂ ਦੇ ਚੁਨਾਏਂ ਦੇ ਅਧੋਜਨ ਕਰਿਥੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਆਇਥੈ ਤੁਸੈਂ ਏਹ ਸਾਰੇ ਮਸਲੇ ਹਲਲ ਕਰੀ ਲੈਨੇ ਨ? ਜੇਕਰ ਤੁਸ ਅਮਰੀਕਾ, ਲੰਡਨ, ਦਿੱਲੀ, ਮਦਰਾਸ ਬੰਬਈ ਤੇ ਜਾਮੂ ਬਗੈਰਾ ਥੀਹੈ ਚ ਚਲਨੇ ਤੇ ਚਲਾਏ ਜਾਨੇ ਆਹਲੇਂ ਇਨੈ ਕੰਜਰ ਤਮਾਸ਼ੇਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਿਥੈ ਇਸ ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਸ ਕਰਨਾ ਚਾਂਹਦੇ ਓਹ ਤਾਂ ਮਿਗੀ ਹੌਨੈ-ਹੌਨੈ ਦਸਸੋ ਜੇ ਇਸ ਕਨੈ ਤੁਸੈਂ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਂ ਦੀ ਕੇਹ ਭਲਾਈ ਕਰਨੇ ਦੀ ਸੋਚੀ ਦੀ ਏ? ਦੂਰੂ ਗਲਲ ਏਹ ਜੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ਬਾ-ਇਜ਼ਤ ਪਰੋਆਰ ਅਪਨਿਆਂ ਕੁਡਿਆਂ ਇਸ ਬਾਈ ਕਮਮੈ ਆਸਟੈ ਭੇਜਡਨ? ਜੇ ਤੁਸੈਂ ਚੋਰੀ-ਛੱਪੀ ਇਸ ਕਨੀਤੀ ਕਮਮੈ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੀ ਬੀ ਲੇਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਤੇ ਭਾਏ ਪਿਚ਼ੋਆਂ ਅਗੈਂ ਔਡਨ ਪੈਹਲੈ ਮਿਥੇ ਤੁਸੈਂ ਗੀ ਭੜੀ ਟਕਾਨਾ ਏ। ਦਸਸੋ ਜੇ ਏਹ ਹਰਕਤ ਕਰਨੇ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਤੁਸੈਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਏ। ਬਾਈ ਮੁੰਬੀ, ਬਿੰਦ ਕਰਿਥੈ ਤੇ ਦਿਕਖੋ। ਫਹੀ ਦਿਕਖੋ ਮੇਰਾ ਤਮਾਸ਼ਾ। ਮੇਰਾ ਨਾਂਡ ਬੀ ਕਿਰਪਾਰਾਮ ਏ।”

ਚਾਚੂ ਕਿਰਪਾਮੇ ਦੀ ਤੁਸ ਝਿੜਕਾ ਗੀ ਏਹੋਂ ਗੈ ਲੈਂਦੇ ਹੋਈ ਨਾਨਕੂ ਝਾਫ਼ ਬੋਲਲੀ ਪੇਆ-- “ਚਾਚੂ ਇਥੈ ਤੇ ਤੁਸੇਂ ਪਰਾਨੀ ਲਕੀਰੋਂ ਤੱਥ ਚਲਨੇ ਆਹਲੋਂ ਦੀ ਸੋਚ ਏ, ਜੇਹਡੀ ਸਾਡੇ ਗ੍ਰਾਏ ਗੀ ਅਗੈਂ ਨੇਈ ਬਧਨ ਦਿੰਦੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਕਲ ਦੁਨਿਆ ਭਰ ਦੇ ਦੇਸੋਂ ਚ ਤੇ ਸਾਡੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਭਿਨ੍ਹਾਂ ਬੜੇ-ਨਿਕਕੇ ਸ਼ੈਹਰੋਂ ਚ “ਸੁੰਦਰੀ ਚੁਨਾਏਂ” ਦਾ ਆਮ ਰਵਾਜ ਹੋਈ ਗੇਦਾ ਏ ਤਾਂ ਅਸ ਗ੍ਰਾਈ ਬੀ ਜੇਕਰ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਏਂ ਚ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਚਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀ ਦੇਚੈ ਤਾਂ ਕੇਹਡਾ ਅੰਬਰ ਫਟੀ ਜਾਨਾ ਏ। ਚਾਚੂ ਛੋਡੋ ਹੂਨ ਪਰਾਨੇ ਖਾਲੋਂ ਦੇ ਬਚਾਰ ਗੀ ਤੇ ਦੁਨਿਆ ਦੀ ਭਾਊ ਵਾ ਰੁਕਖ ਪਨਛਾਨੇ ਦੀ ਕੋਣਾਂ ਕਰੋ ਤੇ ਤਥ ਸੁਤਾਬਕ ਚਲੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਰਾਨੀ ਲਕੀਰਾ ਦੇ ਫਕੀਰ ਗੈ ਬਨੇ ਰੌਹਨਾ ਚਾਂਹਦੇ ਓ ਤਾਂ ਕਮ ਸੇ ਕਮ ਅਸੇਂਗੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਕਦਮ ਅਗੈਂ ਬਧਾਨ ਦੇਓ। ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਿਯੈ ਅਸੇਂਗੀ ਨੇਈ ਰੋਕੋ। ਚਾਚੂ ਕਮ ਸੇ ਕਮ ਇਕ ਚੁਨਾਡ ਤੇ ਇਸ ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਕਰੋਆਨ ਦੇਓ। ਸ਼ੈਹਰਿਵੇਂ ਦੇ “ਸੁੰਦਰੀ ਚੁਨਾਡ” ਤੇ ਸਾਡੇ “ਸੁੰਦਰੀ ਚੁਨਾਡ” ਚ ਮਤਾ ਫਕ਼ ਹੋਨਾ ਏ ਚਾਚੂ। ਅਸੈਂ ਨਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਨੈਂ ਸੁੰਦਰਿਵੇਂ ਆਹਲਾ ਲੇਖਾ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਂ ਦਿਧੋਂ ਸੁੰਦਰਿਵੇਂ ਗੀ ਅਰਥ-ਨਗਨ ਹੋਇਥੈ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਿੰਗ ਸੂਟ ਪਾਇਥੈ ਰੈਸ਼ ਤੱਥ ਕੈਟਵਾਕ ਕਰਨ ਦੇਨੀ ਏ ਤੇ ਨਾਂ ਗੈ ਕੁਸੈ ਸੁੰਦਰੀ ਚੁਨਾਏਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਕੋਲਾ ਤੁਂਦੇ ਸ਼ਰੀਰੇ ਦੀ ਨਾਪ-ਤੋਲ ਕਰਨ ਦੇਨੇ ਨ ਅਸੈਂ ਤੇ ਤਾਂ ਨੈਂਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਡੋਗਰਾ ਡੈਸ ਚ ਤਾਥ ਕਰਿਯੈ ਗੈ ਸਟੇਜ ਤੱਥ ਲੇਆਨਾ ਏ। ਹਾਂ, ਇਨਾ ਜਰੂਰ ਏ ਜੇਹਡੀ ਕੁਝੀ ਗ੍ਰਾਂ ਸੁੰਦਰੀ ਚੁਨੀ ਜਾਗ ਤੁਸਦੀ ਤਾਜ ਪੋਸ਼ੀ ਹੋਈ ਜਾਨੇ ਦੇ ਕਨੈ-ਕਨੈ ਕੈਮਰਾ ਮੈਨ, ਪ੍ਰੈਸ ਤੇ ਵੀ.ਡੀ.ਓ. ਫਿਲਮਾਂ ਕਰਨੇ ਆਹਲੋਂ ਅਪਨਾ-ਅਪਨਾ ਕਮਮ ਤੇ ਕਰਨਾ ਗੈ ਏ ਤੇ ਕਨੈ ਤਸਲੈ ਜੇਹਡਾ ਬੀ ਕੋਈ ਤਮਹਾਤਡ ਮੁਕਖ ਪਰੈਹਨਾ ਹੋਗ ਤੁਨ ਅਪਨੇ ਬਚਾਰ ਬੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ ਗੈ ਨ। ਜੇਕਰ ਸੁਕਖ ਪਰੈਹਨਾ ਕੋਈ ਏ.ਐਲ.ਏ. ਜਾਂ ਮਿਨਿਸਟਰ ਹੋਆ ਤਾਂ ਤੁਂਦੇ ਜਨੇਹ ਦੇ ਤੇ ਸਾਹ ਗੈ ਫੁਲਲੀ ਜਾਨੇ ਨ।”

ਨਾਨਕੂ ਦੀ ਓਹ ਦਿਲੇਰਾਨਾ ਗਲਲ ਸੁਨਿਵੈ ਤਥੋਂ ਬੈਠੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਭਰੂ ਤੇ ਜਵਾਨ-- “ਬਾਹ-ਬਾਹ” ਕਰਨ ਲਗੀ ਪੇ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਚੂ ਕਿਰਪਾਮੋਂ ਦਾ ਗੁਸ਼ਾ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋਈ ਗੇਆ ਹਾ। ਤੁਨ ਆਲ-ਮਾਲ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰਾ ਨਾਨਕੂ ਦੀ ਪਿਟਠੀ ਤੱਥ ਅਪਨੇ ਸੋਟੇ ਕਨੈ ਜਿਸਲੈ ‘ਠਲਲ’ ਦੀ ਬਾਜਾ ਕਨੈ ਦੇਈ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਤੁਸਦੀ ਚੀਖ ਨਿਕਲੀ ਗੇਈ ਹੀ। ਤੁਸਦੇ ਕਨੈ ਗੈ ਚਾਚੂ ਨੇ ਆਖਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀ ਦਿੱਤਾ ਹਾ-- “ਓਹ ਗ੍ਰਾਂ ਜੁਆਡੁਆ, ਤੂ ਮਰੀ ਜਾਏ। ਬਾਸਾਰੀ, ਕਫਨੁਆਂ, ਤੂ ਦਿਲੀ ਦੀ ਸਾਲ ਕੇਹ ਕਵੂੰ ਆਯਾ ਏਂ ਜੇ ਤੁਗੀ ਤੇ ਪਰ ਗੈ ਲਗਗੀ ਗੇ ਨ। ਤੁਗੀ ਬੜੇ ਦੀ ਇੜਜ਼ਤੂ ਵਾ ਖਾਲ ਗੈ ਨੇਈ ਰੇਹਦਾ।”

ਏਹ ਆਖਨੇ ਦੇ ਕਨੈ-ਕਨੈ ਗੈ ਜਿਸਲੈ ਤੁਨ ਦੂਆ ਬਾਰ ਕਰਨੇ ਆਸਟੈ ਅਪਨਾ ਸੋਟਾ ਚੁਕਕੇਆ ਨਾਨਕੂ ਉਛਲਿਥੈ-- “ਓਹ ਮਾਰੁਡੇਆ” ਕਰਲਾਂਦਾ ਹੋਆ ਮੁਟਠੀ ਬਿਟ੍ਠੀ ਤਥੁਆਂ ਵਾ ਨਸ਼ਸਨ ਲਗੀ ਪੇਆ ਹਾ ਤੇ ਤੁਸਦੇ ਪਿਚੌਂ-ਪਿਚੌਂ ਬਾਕੀ ਗਭਰੂ ਬੀ ਨਸ਼ਸਨ ਲਗੀ ਪੇ ਹੈ ਤੇ ਚਾਚੂ ਕਿਰਪਾਰਾਮ ਤਥੋਂ ਗੈ ਤਾਂ ਨੈਂਗੀ ਜੇ ਮੂੰਹ ਔਂਦਾ ਆਕਖੀ ਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾ-- “ਠੈਹਰੋ, ਕੰਜਰੋ, ਕਰੋਆਨਾ ਥੁਹਾਡੇ ਕੋਲਾ “ਗ੍ਰਾਂ ਸੁੰਦਰੀ ਦਾ ਚੁਨਾਡ”। ਕਫਨੋ, ਗ੍ਰਾਂ ਚ ਬੇਹਤਰੀ ਆਹਲੇ ਕਮਮ ਕਰਨੇ ਤੇ ਕਰੋਆਨੇ ਆਸਟੈ ਤੁਸੇਂਗੀ ਮੌਤ ਔਂਦੀ ਏ ਤੇ ਏਹ ਕੰਜਰਖੇਡ ਕਰਨੇ ਆਸਟੈ ਤੁਸੇਂਗੀ ਤਵਦੀ ਬੀ ਹੈ ਤੇ ਹਿਮਤ ਬੀ ਕਰਿਯੈ ਦਸਸੋ ਹਾਂ ਏਹ ਕਨੀਤ। ਜਾਂ ਇਤਥੈ ਮੈਂ ਨਿੰ ਰੱਹਗ ਤੇ ਜਾਂ ਤੁਸ। ਜੇ ਤੁਸ ਫਹੀ ਇਥੈ ਨੇਹਿਵੇਂ ਕਨੀਤੀਂ ਆਹਲੇ ਕਮਮੋਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ ਗਲਲਾਂ ਕਰਦੇ ਲਭੇ ਥੁਆਡੇ ਬਿਚਾ ਇਕ ਬੀ ਮੈਰੈ ਥਮਾਂ ਬਚਨ ਨਿੰ ਲਗਾ।”

